

Zd

3770

Æ T E R N V M
PERILLVSTRI ET GENEROSISSIMO DOMINO,
DOMINO
JOANNI FABIANO
A PONICKAV
DYNASTÆ CLIENTELARVM
LVGÆ &c.
POTENTISSIMO POLONIA-
RVM REGI ET SERENISSIMO
SAXONVM PRINCIPI A CONSILIIS
ET SVMMO JVXTA ATQVE EMINENTISSIMO
SVPREMÆ IN LVSATIA CVRIÆ
PRÆFECTO,
PATRONO INTER PATRONOS
IN PATRIA MAXIMO
VOTVM
EA, QVA DECEI, PIELATE ATQVE OBSEQVII
RELIGIONE NVNCVPAT
VITNITÆ LVSATORVM
ADAMVS HERRMANNVS,
DIE XIII AVGVST. A.O.R.
BVDISSÆ, LITERIS RICHTERIANIS.

Magna conscientiae religio mihi est, sub auspiciatissimis temporum, nostrorum primordiis, tacere in publico Patriae gaudio, nec dare publicos pietatis plausus, neque fas duco in publicis populi Lusatorum acclamationibus Tibi, Domine Gratiofissime, denegare sanctum ac mansurum communis lætitiæ & debitæ ac justæ gratulationis monumentum, idque solemnè ac religiose obsequentiis atque ad nutum compositi Clientis, formula declarandum, æternus ego atque humilimus gloriæ Tuæ admirator existimo. Illam enim in altissimo reipublicæ gradu pridem sitam nova nunc, & ne ulla pars summæ gloriæ reliqua sit, luculenta amplissimæ dignitatis accessione, maturo Perillustrium consilii publici Principum consilio, atque efficacissimo omnium prorsus Ordinum suffragio amplificatam juxta ac plenissimo Regis Poloniarum, Principisque Saxonum maximi testimonio perliberaliter confirmatam, ac splendidissimo demum novi jure electi & sacro ac solemnè ritu inaugurati Patriæ Patris, bonarumque artium Patroni ac salutis publicæ Statoris titulo illustratam, nuncii per longinquas Lusaticæ ditionis oras & singulos Patriæ tractus dispositi, atque utilitati publicæ constituti solemniter meritoque celebrant, & ubiq; acclamante famæ ceratam publicant, ac grato & devoto animo colunt, atque ea, qua par est, animi submissione venerantur perinde ac confitentur. Etenim tenes indulgentissimo Numinis divini auspicio imperii summam regendæ Lusatiæ, niteris pro gloria Dei, sustines consiliis honorem Regis Principisque magni, aspicias ex summo honoris fastigio omnia curarum publicarum ardua, & Tuò ac maximo omnium rerum arbitro res humanas moderaris atque uberrimum adeo omnibus impertiris fructum singularis prudentiæ Tuæ, qua Regi & Principi, Patriæ ac posteritati consulis, atque in hoc meritorum genere regnum prudentiæ tenes effisq; ut habeat posteritas, in quem tanquam prudentiæ exemplum intueatur. Ad excellentissimum hoc & sublime potentiæ fastigium, nulla vis injusta, nulla à Te alienissima inanis gloriæ cupiditas, sed sola excellens & generosissima virtus Tua atque ornamenta, auctoritas consilii, magnitudo animi, æquitas judicii, exquisitissima ingenii vis & animus tractandæ reipublicæ capacissimus

simus, atque incredibilis cum inveniendi solertia, tum efficiendi inprimis celeritas, & accurata interiorque rerum patriarum notitia, & summa in agendo peritia atque incomparabilis in confulendis conficiendisque rebus industria ac felicitas doctrinaque multo saluberrima, & solida denique ac recondita exinde Jurisprudentiæ scientia elegit Te meritoque provexit. His tam fau-
 titis initiis innixus, & firmissimis divinarum generosarumque virtutum splendore ac prudentiæ præsidiiis munitus, omnes summi sanctissimi que Patris Patriæ conscripti partes numerosque a labores magna animi contentione pro Republica susceptos una cum orbis Nostri admiratione explevisti atque adeo omnium oculis & ora in Te convertisti. Nec minus secundis adversisque rebus magnam animi firmitudinem constantiamque plane singularem probasti, ac periculosis maxime, & difficilimis temporibus, & varia ancipitique fortuna, inter tot tantosque hostium apparatus, & repentinas irruptiones expeditionesque & maximos belli morus ac formidolosos multarum rerum exitus, perturbato etiam Reipublicæ statu, nullum pro salute Patriæ, cuius semper amantissimus fuisti, periculum recuastis. Sed majus quiddam in Te, Domine Gratiosissime, inest, quam verbis exprimere possum. Nam quoad consiliis præsentiaque Tua frequentissimum Lusatiæ Senatum ornasti, ac cum Illustrissimis moderandæ Patriæ purpuratis & inclutissimis consiliorum honoris sensus Tuos consiliorum publicorum arcanos dividisti, honestissima Patriæ instituta graviter defendisti, cum summis, tum gravissimis intercessionibus unus omnium Tu, Domine, ut Romanorum ille Quintius, apud Sveonum, Gothorumque Regem deprecator idem defensorque Lusatiæ certissimus extitisti tempore adfuitique, & tuendis perinde fortunis atque retinendis privilegiis sedulam constantemque operam dedisti, ac omnium denique Patriæ negotia veluti Tua peregisti ac procurasti, Enniam Apollinem optimi consilii auctorem rerumque graviorum adiutorem sapientissimum imitatus, eoque semper intentus, unde & ostenderetur communis omnium Patriæ utilitas, & pararetur optimum Reipublicæ præsidium semper securum, & perpetuum retineretur. Reliqua, sic penitus statuo, hæc epistola non capit, neque Patria circumferibit, longius prolata sunt & provecta, ne minus dicam, quam sanctissima Tua requirunt merita, quippe quæ in omnium animis dominantur cumulatis-
 sima, non in curia & foro solum, sed etiam in colloquiis publicis, & Procerum congressu, & comitiis in Patria habitis, in conventibus institutis, & ipsa adeo in aula luce etiamnum insigniter splendent, ac pleno omnium ore celebrantur.

Quæ per se maxima omnique laude dignissima ut a principio usque ad extremum omnia paucis complectar, prorsus talia sunt,

funt, ut cum sub ipſoſe ſplendore & rerum magnitudine geſta-
 raque admiratione conquieſcant immortalia, tum aciem cujus-
 vis mentis etiam præſtantiffimæ, ac meos privati hominis ocu-
 los veluti lumen præſtringant, maximumque ac ſupra vires me-
 as apparatus requirant, finibusque tam amplis contineantur, ut
 plenos commentarios, ac juſtam hiftoriam poſtulent à me atque
 expectent. Quamobrem in publico terrarum orbis domicilio
 hæc conſecuto Tibi, ac, Tua cauſa etiam Regi, Principi, Patriæ-
 que, ac mihi denique ipſi cumprimis ex animo gratulor, qui in
 Te, Domine indulgentiffime, ſpem veræ ac ſolidæ felicitatis ad-
 piſcendæ certe maximam atque præſidium ſalutis meæ firmiffi-
 mum colloco, ac totum me Tibi do, totamque ſtudiorum meo-
 rum fortunam permitto. Ad extremum quod reliquum eſt,
 peto abs Te, vehementerque rogo, hoc mihi concedas atque ex
 gratia tribuas, ut mihi impoſterum quoque liceat eſſe in loco
 numeroque Clientium Tuorum, qui cupiunt, DEumque im-
 mortalem precantur veneranturque, ut locum, quem ſumma,
 fide & conſtantia, ſumma integritatis laude & immortalii illuſtri-
 um in Patriam meritorum gloria conſecutus es, Patriæ cauſa,
 tenere feliciter, & tueri conſtanter poſſis, ac quod ſancit Rex
 Polonorum Saxonumque Princeps, quodque ſvades Tu, & Re-
 gi Principi, & Tibimet ipſi, & Patriæ fauſtum fortunatumque
 eſſe velit, & quod in Te ſummum prorſus atque incomparabile,
 & prope immenſum literarum decus ac delictium, & præſidi-
 um quoque ac firmamentum eſt, atque ſemper magis ſplende-
 ſcit, ſereniſſime ſibi repetat, ut ſacra & profana, divina & huma-
 na quam diutiſſime Te auctore floreat feliciffimeque conſer-
 ventur. Ita DEus Te, Domine Gratiſſime, optimum maxi-
 mum ſalutis publicæ Præſidem, & juris legumque cuſtodem, ſal-
 vum & in columem, una cum Illuſtriſſima Generoſiſſimaque,
 Conjuge Tua, illa omnium in terra rerum, quas poſſides ſan-
 ctiſſimarum, conſiliorumque ſocia, mihi Clienti Veſtro, diu om-
 ni auguſtæ ac generoſæ felicitatis genere ſervet beatiſſimum,
 omnibusque immenſis gloriæ ac fortunarum acceſſionibus poſt-
 hac augeatur, juxta ac ſumma poſt DEum, patrocinii Tui aucto-
 ritate me tuendum ornandumque ſuſcipias, ac Tuis demum au-
 ſpiciis via aditusque mihi ad capeſſendâ induſtriæ & diuturnæ
 expectationis eruditorum hominum præmia di-
 vinitus conſtituta muniatur.

✓

Pon Zd 3770, JK

ULB Halle
006 809 766

3

1028

D

Æ T E R N V M
 PERILLVSTRI ET GENEROSISSIMO DOMINO,
 DOMINO
 IOANNI
 A PONTI
 DYNASTÆ CL
 LVG
 POTENTISSIM
 RVM REGI ET
 AXONVM PRINC
 ET SVMMO JVXTA ATQ
 SVPREMÆ IN LV
 PRÆFE
 PATRONO INTE
 IN PATRIA
 VOTV
 EA, QVADECET, PIELA
 RELIGIONE
 VITNITÆ LVS
 ADAMVS HERF
 DIE XIII AVGVST
 BVDISSÆ, LITERIS RIC

